

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.

proti
žalovanému Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2018 č. j. MSK 156413/2018

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou doručenou soudu dne 15. 1. 2019 domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále také jen „stavební úřad“) ze dne 2. 8. 2018, sp. zn. MUFO 24272, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zastaveno řízení o žádosti žalobkyně „o obnovu řízení, na jehož základě bylo vydáno sdělení č. j. MUFO 6985/2014 k oznámení o užívání stavby rodinného domu č. p. X, N. V., X, F. n. O.“
2. Žalobkyně, po rekapitulaci průběhu řízení o její žádosti ze dne 22. 12. 2016 namítala, že usnesení stavebního úřadu ze dne 2. 8. 2018 neobsahuje žádnou úvahu ve smyslu § 156 odst. 2 správního řádu, co se týče požadavku na přezkoumání předmětného sdělení, což byl další důvod, kterým se měl stavební úřad zabývat po vrácení spisu. Stavební úřad se tedy vyhnul zjištění, že ke dni vydání sdělení nebyl k předmětnému rodinnému domu zajištěn příjezd z místní veřejné komunikace a dále, že předmětné sdělení o užívání stavby rodinného domu bylo vydáno v době předběžné otázky týkající se soudního řízení vedeného u Okresního soudu ve Frýdku – Místku pod sp. zn. 17 C 120/2012. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje žádnou úvahu stran přezkoumání sdělení podle § 156 odst. 2 správního řádu.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; odkázal na napadené rozhodnutí a zdůraznil, že stavební úřad správně vyhodnotil žádost žalobkyně o obnovu řízení jako právně nepřípustnou ve smyslu § 45 odst. 3 správního řádu. K otázce úvahy žalovaného o přezkumu podle § 156 odst. 2 správního řádu žalovaný podotkl, že řízení o žádosti o obnovu řízení a samotný přezkum předmětného sdělení, probíhá ve dvou samostatných a na sobě nezávislých režimech.
4. Ve věci proběhlo u podepsaného soudu dne 29. 5. 2019 ústní jednání, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobkyně u ústního jednání namítla, že nemá zachování lhůtu k přípravě, neboť na 29. 5. 2019 byla předvolána k celkem 4 jednáním, předvolání jí bylo doručeno dne 13. 5. 2019 a pokud již jedno ústní jednání proběhlo, dovozuje, že ke druhému a dalšímu jednání již lhůta dodržena není.
5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Námitce žalobkyně, že ve vztahu k ní nebyla dodržena lhůta k přípravě na ústní jednání, krajský soud nepřisvědčil. Lhůta k přípravě jednání dle § 49 odst. 1 s. ř. s. v trvání (alespoň) 10 dní, je stanovena ve vztahu k projednání věci samé, tedy, je zřejmé, že je stanovena zvláště pro každou jednu a další věc. Tedy, pokud má účastník vedeno u téhož soudu více věcí, v nichž je nařízeno ústní jednání na tentýž den, běží pro každou tu kterou věc lhůta podle § 49 odst. 1 s. ř. s. samostatně a tak se také posuzuje její splnění. Lhůta k přípravě neběží od skončení jedné věci do doby zahájení jednání ve věci další, jak mylně dovozuje žalobkyně; tedy, nelze přijmout výklad, že jsou-li nařízena ústní jednání v jeden den ve čtyřech věcech, musí být souhrnně dodržena lhůta celkem 40 dnů k přípravě. Měla – li žalobkyně za to, že není schopná se relevantně připravit na ústní jednání ve všech věcech nařízených na jeden den, mohla například požádat o odročení ústního jednání a bylo by na soudu, zda by takový důvod shledal pro odročení jednání jako relevantní. Krajský soud tedy věc žalobkyně projednal a ve věci rozhodl u ústního jednání dne 29. 5. 2019.

7. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobkyně podala dne 22. 12. 2016 ke stavebnímu úřadu žádost o obnovu řízení, a to řízení v žádosti specifikovaných, mj. také řízení, na základě něhož bylo vydáno sdělení sp. zn. MUFO 6985/2014 ze dne 27. 3. 2014 k oznámení o užívání stavby rodinného domu na pozemku parc. č. X v k. ú. x. Řízení o žádosti žalobkyně bylo stavebním úřadem zastaveno rozhodnutím ze dne 25. 1. 2017 pro nepřipustnost dle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu. Toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobkyně zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 5. 2017. Stavební úřad v souladu s pokyny žalovaného následně vyzval žalobkyni k odstranění nedostatků podání výzvou ze dne 15. 6. 2017, a to k upřesnění, zda žádost o obnovu řízení ze strany žalobkyně se týká mj. také předmětného sdělení ze dne 27. 3. 2014. Na uvedenou výzvu reagovala žalobkyně podáním ze dne 10. 7. 2017, ve kterém mj. uvedla, že „co se týče opatření, sdělení a veřejnoprávních smluv, žádá, aby stavební úřad postupoval v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu, která se týkají obnovy řízení (rozhodnutí u nichž došlo k nabytí právní moci), přezkoumání podle § 156 odst. 2 správního řádu ve spojení s ustanoveními hlavy IX části druhé o přezkumném řízení (sdělení, souhlasy) a přezkoumání podle § 165 správního řádu ve spojení s ustanoveními hlavy IX části druhé o přezkumném řízení (veřejnoprávní smlouvy)“. Následně bylo stavebním úřadem rozhodnuto dne 24. 1. 2018 o zamítnutí návrhu na povolení obnovy řízení, na jehož základě bylo vydáno sdělení sp. zn. MUFO 6985/2014; toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobkyně zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 6. 2018 s tím, že sdělení ze dne 27. 3. 2014 není rozhodnutím ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu a žádost žalobkyně je tudíž nepřipustná ve smyslu § 45 odst. 3 správního řádu a správní orgán řízení o takové žádosti zastaví. Nato rozhodl stavební úřad dne 2. 8. 2018 o zastavení řízení o žádosti žalobkyně podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu; uvedené rozhodnutí k odvolání žalobkyně žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil a odvolání žalobkyně zamítl.
8. Podle § 100 odst. 1, písm. a) a b) správního řádu, řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže
- a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
 - b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,
- a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
9. Podle § 37 odst. 1, 2 a 3 správního řádu,
- (1) Podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.
 - (2) Z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnická osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob

nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

- (3) Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

10. Podle § 45 odst. 1, 2 a 3 správního řádu,

- (1) Žádost musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. Žadatel je dále povinen označit další jemu známé účastníky.

- (2) Nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).

- (3) Žádost nesmí být zjevně právně nepřípustná. Takovou žádost správní orgán neprojednává a řízení zastaví (§ 66). Usnesení se oznamuje účastníkům, kteří byli o zahájení řízení uvědoměni.

11. Podle § 66 odst. 1 písm. a), b) a c) správního řádu, řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže

- a) žadatel vzal svou žádost zpět; jestliže je žadatelů více, musí se zpětvzetím souhlasit všichni žadatelé; ve sporném řízení správní orgán řízení nezastaví, pokud se zpětvzetím odpůrce z vážných důvodů nesouhlasí,

- b) byla podána žádost zjevně právně nepřípustná,

- c) žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí optikou vznesených žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalobními body nelze přiznat důvodnosti. Argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí, jakož i stavebního úřadu v prvostupňovém rozhodnutí vychází z toho, že žalobkyně svým podáním ze dne 22. 12. 2016, upřesněným podáním ze dne 10. 7. 2017 i nadále požadovala vést řízení o obnově řízení, jehož výsledkem bylo vydání předmětného sdělení ze dne 27. 3. 2014. K tomu je třeba uvést, že pokud by skutečně z podání žalobkyně takový požadavek vyplýval, bylo by lze argumentaci správních orgánů přisvědčit, neboť sdělení stavebního úřadu k ohlášení užívání stavby není rozhodnutím ve smyslu § 100 odst. 1 správního řádu a tudíž ani není přípustné žádat o obnovu řízení, které vydání sdělení předcházelo. Žalobní argumentace tudíž s ohledem na odůvodnění napadeného rozhodnutí důvodná není.

13. Nicméně, krajský soud má za to, že z podání žalobkyně ze dne 22. 12. 2016 ve spojení s podáním ze dne 10. 7. 2017 nelze jednoznačný závěr o požadavku žalobkyně vést i nadále řízení o obnově řízení, jehož výsledkem bylo vydání předmětného sdělení ze dne 27. 3. 2014, dovodit. Naopak, výkladem obsahu zejména podání ze dne 10. 7. 2017, kterým žalobkyně reagovala na výzvu k upřesnění své žádosti ze dne 22. 12. 2016 lze podle krajského soudu dovodit, že žalobkyně ve vztahu k sdělením požadovala nadále nikoli obnovu řízení, ale jejich přezkum v režimu § 156 odst. 2 správního řádu. Obsahem tedy došlo podle krajského soudu k omezení žádosti žalobkyně o obnovu řízení, a to mj. také ve vztahu k předmětnému sdělení ze dne 27. 3. 2014. Tedy, lze dovodit, že žalobkyně ve

vztahu k uvedenému sdělení vzala svou žádost o obnovu řízení zpět. Za této situace tedy bylo na stavebním úřadu, aby řízení o žádosti žalobkyně sice zastavil avšak nikoli podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu pro její nepřipustnost, ale podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu pro zpětvzetí žádosti. Případně, pokud by ze strany správního orgánu i nadále panovaly pochybnosti o obsahu žádosti žalobkyně, bylo na místě opětovně postupovat podle § 37 odst. 3, § 45 odst. 2 správního řádu, resp., neshledal-li by správní orgán podmínky pro tento postup, řízení zastavit podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

14. Krajský soud však zastává názor, že z podání žalobkyně ze dne 10. 7. 2017 zcela zřejmě vyplývá její požadavek na přezkum předmětného sdělení podle § 156 odst. 2 správního řádu a tudíž také omezení její žádosti o obnovu řízení a tudíž bylo na místě správně řízení o žádosti žalobkyně zastavit podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu. Byť se jedná čistě formálně o vadu řízení, není dán krajskému soudu prostor, aby shledal, že tato vada by měla vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé, neboť především žalobkyně v tomto směru vadu řízení nikterak nenamítala; obsah její žalobní argumentace v zásadě brojí proti tomu, že se stavební úřad a žalovaný nevyjádřili k postupu podle § 156 odst. 2 správního řádu. Z napadeného rozhodnutí však vyplývá, že žalovaný podrobně vysvětlil, z jakého důvodu v rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost není možné aplikovat § 156 odst. 2 správního řádu.
15. Především však krajský soud dospěl k závěru, že žalobkyně nebyla nijak dotčena na svých právech napadeným rozhodnutím, neboť se netýkalo samotného přezkum předmětného sdělení ze dne 27. 3. 2014 podle § 156 odst. 2 a ani tento přezkum nebyl napadeným rozhodnutím, resp. v jeho důsledku vyloučen. Dotčení na právech žalobkyně nadto nelze ani dovodit z existence shora uvedené vady řízení, neboť i kdyby stavební úřad a žalovaný postupovali soudem naznačeným způsobem, tedy řízení by bylo zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu, nebyla by žalobkyně na svých právech nikterak dotčena.
16. Na základě uvedeného krajský soud uzavírá, že žalobu důvodnou neshledal, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 29. května 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu